

mærkning, at det ikke vil være besværligt at lade en saadan Rilde til Indtægt gaae igjen paa samme Maade som tidligere, itet jeg betragter Benyttelsen deraf som en ret beqvem og let Maade for Finantferne at hjælpe sig paa. Den høitæredede Minister har ogsaa sagt, at han ikke kunde bifalde Salg af Activer; men det kommer dog an paa, hvilke Activer der handles om. Jeg troer, at naar vi alvorligt skulle til at forhandle om vore Finantfer, maae vi blive enige om Salget af visse Activer, der tilhøre Staten, og som jeg bilder mig ind i det Hele taget ville være mere indbringende og nyttige i private Hænder, end i Statens; men, som sagt, vi kunne ikke nu gaae ind paa alle disse Spørgsmaal. Jeg er villig til at erkjende, at den ærede Minister i denne Sag har sagt os, hvad han kunde, og han vil vist sige os Mere — og især Mere om sin egen Mening —, naar vi komme sammen med ham i et Udvalg, til hvis Nedsættelse jeg finder al mulig Grund.

Fenger: Jeg finder ogsaa, at det for tjener Anerkjendelse, at den ærede Minister har udtalt sig saaledes, som han har gjort. Naar jeg alligevel har nogen Betænkelighed ved Lovforslagets endelige Vedtagelse, skriver det sig væsentligt fra, at man, ved at fremlægge det, har forsynet sig mod en Regel, som vi tidligere have stræbt at hævde, og som man nødvendig altid maa hævde, nemlig at man ikke let bevilger nogen Skat, førend der foreligger et Overflag, der beviser dens Nødvendighed og siger, til hvilket Beløb der er Trang tilstede. Det Overflag, som den ærede Minister har meddeelt os, er jo endnu kun tilstede i Tankerne; det har ikke været underkastet nogen Repræsentations Prøvelse og kan altsaa ikke siges at være et Overflag, hvorpaa man kan basere en Skat. Jeg skal i den Anledning tillade mig at henlede Opmærksomheden paa, at, om den ærede Finantsminister end forelægger for Rigsraadet et Forslag til næste Aars Finantslov, af den Størrelse og under den Form, som han

nu har meddeelt os, saa vil det jo dog afhænge af Rigsraadets nærmere Overveelse, deels, hvorvidt man vil bevilge Udgifter til det Beløb, som af Regjeringen er foreslaaet, deels ogsaa, hvorvidt man vil søge andre Midler til at dække de Udgifter, hvorom man bliver enig, end dem, som Regjeringen har foreslaaet. Det lader sig jo overmaade let tænke, baade at Rigsraadet vil modsætte sig de Udgifter, som Regjeringen maatte foreslaae, og at det paa den anden Side vil skaffe andre Indtægtskilder end dem, Regjeringen havde tænkt sig, og saaledes vil altsaa det Deficit, der idag har været Tale om, muligens kunde blive langt mindre end det, Regjeringen fra Begyndelsen havde tænkt sig. Det er altsaa ikke, fordi jeg i og for sig nærer nogen Tvivl om, at Staten i næste Finantsaar efter al Sandsynlighed vil komme til at behøve en større Indtægt, end der nu er Udsigt til vil indkomme, at jeg har Betænkelighed ved at gaae ind paa Lovudkastet, men det er i væsentlig Grad, fordi det er usikkert, hvorfra man vil søge denne Indtægt; og dernæst i alt Fald, om man vil beslutte sig til at søge den gennem en Skattelov som den, der her er fremkommet Udkaft til, og med hvilket Beløb man da vil søge den. Jeg skal tillade mig i den Henseende at erindre om, at der har foreligget for os et Forslag til Krigsstat for indeværende Aar, og at der dengang foreslaaet et Overflag, som støttede sig paa virkelige finantsielle Love og Bevillinger, og i det Hele taget af en saadan Bestaffenhed, at vi i Henshold til dette vedtog en Skat af en vis Størrelse; men jeg skal dog ogsaa erindre om, at Rigsdagen blev sendt hjem, før Loven blev færdig, saa at altsaa Regjeringen, til Trods for sine Udtalelser om Nødvendigheden af denne Skat, berøvede sig Leiligheden til at erhverve en Indtægt for Statskassen, der blev anseet for uundgaaelig nødvendig i det Finantsaar, vi nu ere i. Smidlertid maa jeg med den ærede foregaaende Taler være enig i, at vi bør føre Behandlingen af dette Lovforslag videre. Jeg har nemlig en stærk Formodning om, at det